

KRZCZĄCY (7) *part praes act*

krzcący (4), **chrzcący** (2), **chrcący** (1); krzcący *Leop, Mącz, WujJud, WujNT*; chrzcący *LatHar* (2); chrcący *MurzNT*.

sg m N krzcący (5). ◊ D krzcąc(e)mu (1). ◊ I chrzcącym (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVII w. s.v. chrzcic.

1. *Udzielający chrztu* (5) : i poźedł zaśię za Iordán/ na mielce gdzie Ián chrcił przedtym [*ubi erat Ioannes baptizans*] (*marg*) był chrcący naprzód (-) *MurzNT Ioann 10/39; Leop Ioann 1/28*; grofz/ ktory Kápłanowi krzcącemu/ álbo Mfzą máiącemu dáią. *WujJud 161v; LatHar 684*.

Zestawienie: »Jan Chrzcący« = *dzień św. Jana Chrzciciela* (1): Z Ianem Chrzcącym dni vbywa/ Z Rodzenim Páńfkim przybywa. *LatHar ++7*.

2. *Nazywający, mianujący [co czym]* (1) : Nominativus, Casus dicitur apud Grammaticos qui primarius est, Miánujący krzcący káżdą rzecz fwym ymieniem *Mącz 249c*.

*** *Bez wystarczającego kontekstu (wyraz cytowany)* (1) : iest *Graecifmus*, to iest fpořob Graeckiey mowy. Iáko y to/ Był vczący/ był krzcący; miáło vczył/ y krzciał. *WujNT przedm 20*.

Synonimy: 1. *zest.*: »Jan Chrzciciel«, »Jan Ponurzyciel«; 2. *mianujący, mieniący*.

Cf **KRZCICIEL, KRZCIĆ**